

KIEZEN WE DE BREDE OF DE SMALLE WEG?

hjms

Het schriftgedeelte Matt. 7:13-29 vormt in feite één geheel. Het begint met het maken van een keuze, namelijk óf je wandelt op de brede weg, óf je wandelt op de smalle weg. In die zin wordt in de predikingen dit schriftdeel vaak toegepast op mensen die nog moeten kiezen voor Jezus. Het schriftgedeelte eindigt met een toets, een beproeving, waarvan de uitkomst mede afhangt van die gemaakte keuze of je op de brede danwel op de smalle weg wandelt.

Het middengedeelte van dit schriftgedeelte gaat over het dragen van goede of kwade vruchten, hetgeen opnieuw afhangt van de eerste gemaakte keuze.

In die zin is dit schriftdeel dus een beeld van het leven van een kind van God vanaf de beslissing voor Jezus tot aan de finale beproeving van hetgeen je geestelijk hebt opgebouwd. En vergis je niet, die toets of test zal ooit op ieders leven gelegd worden.

Dit schriftdeel heeft in schaduwbeeld te maken met de Voorhof van de historische Israëlitische Tabernakel en dus is het bestemd voor ieder die door haar Poort naar binnen is gegaan en zich reeds bevindt op Gods terrein. Het schriftdeel staat niet in het teken van deze Poort. Alsdan zou het schriftdeel met name bestemd zijn voor mensen, die op het punt staan te beslissen om binnen te gaan en te kiezen voor Jezus. Neen, dit schriftdeel is bestemd voor kinderen Gods, die Jezus reeds hebben aangenomen.

Overigens vormt deze Tabernakel in zijn geheel niet alleen een schaduwbeeld van Gods raadsplan, maar óók van het leven van Jezus en vóór het leven van ieder kind van God. Joh. 1:14a vertelt ons dat Jezus onder ons heeft gewoond, d.w.z. Hij tabernakelde onder ons, d.w.z. Hij woonde in een tent onder ons (Gr. "ske'no-oo"). U kunt over de Tabernakel onder andere lezen in de hoofdstukken Ex. 25-30, 35-38. Neemt u eens de tijd om dat rustig door te lezen.

Laten we eerst Matt. 7:13-14 lezen. Welke weg zijn wij als gelovigen opgegaan nadat wij Christus hebben gekozen in ons leven? De smalle of de brede? Dit is afhankelijk van de diepte van onze keuze voor Jezus. Hebben wij Hem gekozen als Redder en Heiland, zodat onze zonden zijn afgewassen door Zijn Bloed? Dat is prima, Hallelujah! Maar hebben wij Hem wel mede gekozen als onze Meester en Koning, Die wij zullen volgen? Koos je Hem alleen maar voor de zegeningen, dat je zonden zijn vergeven? Of koos je Hem omdat je Hem met hart en ziel liefhebt, omdat Hij je Persoonlijk heeft gekocht? Dit is een cruciaal verschil en van groot belang voor ons verdere geestelijke leven.

Kinderen Gods die Jezus alleen willen aannemen als hun Redder, maar Hem in hun leven niet volgen als hun Meester, gaan door de wijde poort en bevinden zich op de brede weg. Zij verkozen slechts een deel van Jezus in hun leven. Maar eens in hun leven zullen zij helaas bemerken, dat zij hun kinschap Gods zijn kwijtgeraakt en op weg zijn naar het verderf.

Maar kinderen Gods, die Jezus aannemen als hun Heiland, en óók als hun Meester aan wie zij geheel toebehoren, gaan door de enge poort en bevinden zich op de smalle weg. En zij zullen ontdekken dat dit een weg van beproevingen en lijden is. Waarom is de weg nauw als je je hele leven aan Jezus geeft en Hem volgt als je Meester? Omdat Jezus de Weg, de Waarheid en het Leven is en niemand tot de Vader kan komen dan door Jezus (Joh. 14:6). En de Weg van Jezus is nu eenmaal een weg van lijden en vernederingen (Luk. 9:23-24). Het lijden is onlosmakelijk verbonden aan het volgen van Jezus. Lees Mark. 8:27-38; Joh. 15:18-20; Hand. 9:16; 1 Petr. 2:19). Maar het einde is het eeuwige leven.

Kinderen Gods die Jezus slechts half aannemen en niet als hun Meester blijven in schaduwbeeld maar rondwandelen in de Voorhof (van de Tabernakel) op dat brede terrein waar er geen bijzondere voorwaarden aan je worden gesteld. Zij gaan niet op in heiligmaking. Er is bij hen geen begeerte om een ernstige keuze te maken om Hem serieus te dienen. Want zij zijn bang voor de prijs die zij dan moeten betalen. Zij willen bijvoorbeeld niet instappen in een vaste bediening voor Jezus en het volgen van de gemeentelijke diensten laten zij vaak afhangen van hun gemoedsstemming op dat moment.

In feite gaat het om de keuze hoé je Jezus wil volgen. Gemakkelijk zoals het jou het beste uitkomt, of op de manier dat je zegt: *Heer, ik volg U getrouw wat het mij ook kost.*

Kinderen Gods die Jezus óók als hun Meester volgen, strekken zich uit naar het doelwit in hun geestelijke leven. In het beeld van de Israëlitische Tabernakel is dat het Allerheiligdom. Dit Allerheiligdom

had een afmeting van 10 x 10 x 10 el = 1000 el³ en is een beeld van het toekomstige 1000-jarige Koninkrijk van Jezus, dat aanvangt nadat Hij op de Olijfberg in Jeruzalem zal zijn teruggekeerd (Zach. 14:4). In dit Allerheiligdom stond de Arke des Verbonds, hetgeen een schaduwbeeld is van het komende huwelijk tussen Jezus en de Bruidsgemeente. Deze kinderen Gods strekken zich dus uit naar het eeuwige leven waar zij voor altijd bij Jezus zullen zijn als Zijn Bruid. Zij hebben Hem zó lief, dat zij Hem volgen op de zware Weg die Hij Zelf eens is gegaan. En die zware weg is de weg van persoonlijke heiligmaking.

Die weg van heiligmaking wordt uitgebeeld door het ingaan in het Heiligdom van de Israëlitische Tabernakel. Daar mochten alleen de gewijde, gezalfde priesters ingaan. En zij waren volledig toegewijd aan de Heer. Elke dag moesten zij offeren bij het Koperen Brandofferaltair, hetgeen het kruis van Jezus Christus typeert. En elke keer als zij door de Deur (in feite een gordijn) het Heiligdom ingingen, moesten zij zich reinigen bij het Koperen Wasvat (hetwelk ook een beeld is van de waterdoop), om daar dagelijks vele taken te verrichten. Die dagelijkse bediening kostte hen dus best moeite. En ook ons! Ook wij kinderen Gods zijn priesters voor God (1 Petr. 2:9; Openb. 1:6). Zo kost het ons óók moeite om in te gaan door de Deur in de Tabernakel. Deze Deur is in schaduwbeeld een beeld van de vervulling met de Heilige Geest. Vele kinderen Gods moeten er moeite voor doen om te worden vervuld met Gods Geest. Het kost hun wat, zij moeten hun hele leven ervoor onderste boven halen en met Jezus in orde maken. Maar ook het dienen in het Heiligdom bij de Gouden Kandelaar, de Tafel der Toonbroden en het Gouden Wierookaltair was voor de priesters niet zo eenvoudig.

Wat moesten zij doen bij de Gouden Kandelaar? Dagelijks olie bijvullen! Dit is het onderhouden van de Heilige Geest. De pitten schoonmaken en de lampen aansteken. D.w.z. de reiniging om als licht voor Jezus te kunnen schijnen. Misschien de kandelaar poetsen en reinigen met het bloed van het Koperen Brandofferaltair (Hebr. 9:22). Dus de priester moest teruggaan naar de Voorhof naar het altair en daar een offerdier slachten en met het bloed weer terugkomen. Dit typeert de gemeenschap bij het kruis van Jezus.

Bij de Tafel der Toonbroden moesten zij dagelijks vers brood neerleggen. D.i. het onderhouden van gemeenschap bij het Woord van God. Op de wierookschaaltjes moesten de pitten worden aangestoken. D.i. de dagelijkse aanbidding en adoratie voor het Woord (d.i. Jezus). Ook reinigden zij de Tafel der Toonbroden door het bloed van het brandofferaltair.

En bij het Gouden Wierookaltair moesten zij dagelijks verse specerijen neerleggen en brandend houden. D.i. de voortdurende aanbidding voor God door de liefde in je hart voor Hem, waarbij je bereid bent je karakter volledig prijs te geven. En wederom vond de dagelijkse reiniging van Gouden Wierookaltair met het bloed van het brandofferaltair plaats.

De conclusie moet derhalve zijn, dat kinderen Gods die Jezus dienen op de smalle weg, de weg van heiligmaking opgaan. Zij gaan het Heiligdom van de Tabernakel in op weg naar het Allerheiligdom. En dat kost hen het volledig prijsgeven van zichzelf. *Maar het is hen geen moeite, want zij hebben Jezus lief met hun hele hart. En zij dienen Hem ernstig en niet halfslachtig, want zij behoren Hem toe. Zij zijn Zijn eigendom. Hij kocht hen met Zijn Bloed.*

We vervolgen met Matt. 7. Het schriftgedeelte Matt. 7:21-23 is voor velen helaas onbegrijpelijk. Zij vragen zich af hoe het mogelijk is, dat sommige kinderen Gods in de Naam van Jezus profeteren, duivelen uitwerpen en krachten doen, terwijl Jezus uiteindelijk tegen hen zegt: *Ik heb u nooit gekend.* Maar wij mogen twee dingen niet vergeten:

- 1^e, er is een geweldige kracht in de Naam van Jezus voor ieder die Deze gebruikt (Mark. 9:38-39).
- 2^e, het betreft hier (weliswaar halfslachtige) kinderen Gods, die zich op Gods terrein bevinden. En de werkzaamheden waar het omgaat, zoals profeteren, duivelen uitwerpen en krachten doen, zijn werkzaamheden op het terrein van de Voorhof van de Tabernakel en bij de Poort. Het betreffen geen werkzaamheden in het Heiligdom, welke ik hiervoor kort beschreven heb.

Bij deze mensen ontbreekt daarom het persoonlijk volgen van Jezus en het leven in heiligmaking. Het gaan achter Hem aan door de Tabernakel heen het Heiligdom in, ondanks het feit dat er dan moeite en strijd op je wacht. Dit is het vlak van de persoonlijke heiligmaking. En die ontbreekt bij die mensen.

Dáárom moest Jezus zeggen: *Ik heb u nooit gekend.* Want een relatie met Jezus hebben, houdt juist

in het hebben van gemeenschap met Zijn lijden, want het lijden was juist kenmerkend voor Zijn leven. En het is ook weggelegd voor hen, die Jezus waarlijk liefhebben met hun hele hart. Dán kén je Hem. Lees in dit verband Fil. 3:8-14.

We zullen nu zien, dat het ook bij de finale testcase, de toets op ieders geestelijk leven, juist gaat om de relatie met Jezus. Laten we Matt. 7:24-29 lezen.

Wie zijn geestelijk huis heeft gebouwd op de steenrots, die Jezus is, zal de beproeving van zijn geestelijk leven doorstaan. Bouwen op de rots Jezus is leven in heiligmaking dicht achter Jezus aan. Zo'n leven doorstaat de beproevingen. Want onder dat bovenste, grauwe Dassenvellenkleed dat het Heiligdom van de Tabernakel bedekt, ben je veilig. Maar alléén als je in het Heiligdom bent. D.i. een beeld van Jezus, Die aan het kruis elk oordeel voor ons heeft opgevangen en geïncasseerd.

Wie zijn geestelijk huis niet heeft gebouwd op de steenrots Jezus, zal ten ondergaan onder de beproevingen. Hij zal niet blijven staan, want hij schulde niet veilig onder het Dassenvellenkleed over het Heiligdom, want hij bevond zich steeds in de Voorhof, waar er geen schuilplaats is. Hij bouwde zijn huis op los en rul zand. Dat wil zeggen, hij had geen hechting en geen gemeenschap met Jezus. Hij had geen persoonlijke relatie met Jezus.

Daarom is het goed, dat wij opnieuw aan de voet van het kruis komen en Jezus vragen om ons zodanig met Zijn Liefde te vullen, dat ook wij Hem met geheel ons hart zullen liefhebben. Laten wij op Jezus blikken, Die daar eenzaam hing aan een gruwelijk kruis om voor ons te sterven. Amen.